

deholder dog en enkelt bestemmelse med sammenhæng til reglerne om overførelse af domfældte til afsøning i en anden stat end der, hvor vedkommende er dømt. Denne bestemmelse er omtalt nedenfor i pkt. 1.2.5.

Uden for anvendelsesområdet for de nordiske regler skal sager om overførelse af en domfældt til afsøning her i landet behandles efter lov om international fuldbyrdelse af straf. Loven gennemfører bestemmelserne i de to primære, multilaterale konventioner, som Danmark har indgået vedrørende international fuldbyrdelse af straf, gennem henvisning til konventionerne. Loven indeholder derfor kun få bestemmelser med et selvstændigt, materielt indhold.

Efter reglerne i kapitel 2 i lov om international fuldbyrdelse af straf kan afgørelser, som er omfattet af Europarådets konvention om overførelse af domfældte af 21. marts 1983 og tillægsprotokollen af 18. december 1997, fuldbyrdes efter konventionens og protokollens regler. Kapitel 2 gælder for overførelse af domfældte mellem Danmark og de af Europarådets medlemsstater samt andre stater, der måtte have undertegnet Europarådets konvention om overførelse af domfældte. Alle medlemsstaterne i Den Europæiske Union har tiltrådt denne konvention.

Efter kapitel 3 i loven kan afgørelser, som er omfattet af den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkninger af 28. maj 1970 (herefter 1970-konventionen), fuldbyrdes efter reglerne i denne konventions afsnit I, jf. afsnit II. Efter artikel 2 i konventionen finder afsnit II bl.a. anvendelse på afgørelser om fængselsstraf. Konventionen er foruden af Danmark ratificeret af en række andre medlemsstater i Den Europæiske Union, herunder Cypren, Estland, Letland, Litauen, Rumænien, Spanien, Sverige og Østrig. Konventionen er endvidere ratificeret af andre lande uden for Den Europæiske Union, f.eks. Tyrkiet.

Da 1970-konventionen kun er tiltrådt af et begrænset antal af Unionens medlemsstater, er det i praksis primært Europarådets konvention fra 1983 om overførelse af domfældte, der anvendes som grundlag for overførelse af domfældte mellem Danmark og de øvrige medlemsstater.

Lov om international fuldbyrdelse af straf og dermed de ovennævnte konventioners regler finder som udgangspunkt ikke anvendelse på domme, der er omfattet af den nordiske straffuldbyrdelseslov. Overførelser af domfældte mellem de nordiske lande bygger på et system af ensartede love i de nordiske lande, men der er ikke indgået en egentlig konvention mellem landene. Den nordiske straffuldbyrdelseslov indeholder

regler om fuldbyrdelse her i landet af fængselsstraf, der er idømt i Finland, Island, Norge eller Sverige (kapitel 2) samt såkaldt strafarbejde idømt i Sverige, men ikke om fuldbyrdelse af andre frihedsberøvende foranstaltninger.

Lov om international fuldbyrdelse af straf indeholder i øvrigt også regler for betingede domme (kapitel 3) og for prøvelsladte (kapitel 4).

1.2. Betingelser for overførelse

1.2.1. Europarådets konvention fra 1983 om overførelse af domfældte

Efter artikel 2 i Europarådets konvention fra 1983 om overførelse af domfældte kan en person, som er dømt i en kontraherende stat, overføres til en anden kontraherende stat for at udstå den retsfølge, som den pågældende er idømt. Den pågældende domfældte kan udtrykke sit ønske herom til enten domslandet eller fuldbyrdelseslandet. Den domfældte skal underrettes om denne mulighed af domslandet, jf. artikel 4, stk. 1.

Betingelserne for overførelse fremgår af konventionens artikel 3 og er kumulative.

Det er efter konventionens artikel 3, stk. 1, litra a, for det første en betingelse for overførelse, at den dømte person er statsborger i det land, hvortil vedkommende ønskes overført (fuldbyrdelseslandet). Efter artikel 3, stk. 4, kan parterne til konventionen når som helst ved en erklæring definere, hvad den for sit vedkommende forstår ved udtrykket »statsborgere« i konventionen. I forbindelse med Danmarks ratifikation af konventionen afgav Danmark en erklæring, hvorefter »statsborgere« for Danmarks vedkommende forstås som personer, der har enten dansk indfødsret eller fast bopæl her i riget, jf. § 3, stk. 1, i lov om international fuldbyrdelse af straf.

For det andet skal dommen være retskraftig, og den dømte skal fortsat mangle at udstå mindst 6 måneder af den i dommen angivne retsfølge, eller retsfølgen skal være tidsubestemt, jf. artikel 3, litra b og c.

For det tredje skal den domfældte som udgangspunkt give sit samtykke til overførelsen, jf. artikel 3, litra d. Kravet om samtykke kan dog i medfør af reglerne i en tillægsprotokol til konventionen fraviges, hvis fuldbyrdelsen af en fængselsstraf overtages af en stat, som den domfældte er undvejet til, eller som den domfældte skal udvises til efter endt afsøning, jf. artiklerne 2 og 3 i tillægsprotokollen af 18. december 1997.

Herudover er det en betingelse, at den forbrydelse, der har dannet grundlag for retsfølgen, tillige er en forbrydelse efter fuldbyrdelseslandets lovgivning eller